

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ดอกเตอร์ตัวอย่าง

สรูปทองคำ ดอลลาร์ และกฐิน วันที่ ๒๑ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๖ บาท ดอลลาร์ ได้ ๒๐๐ ดอลล์ กฐิน เงินสดได้ ๑ กอง กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนี้ ทองคำได้แล้ว ๑๐๗ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๒๖ บาท ๓ สลึง เงินสดได้แล้ว ๑,๘๕๑ กอง เป็นเงิน ๒, ๙๕๕,๖๐๐ บาท อันนี้เป็นเงินสดจะแปรเข้าไปหาทองคำ รวมกฐินทั้งหมดได้ ๑,๙๔๘ กอง ยังขาดอยู่อีก ๘๒,๐๕๒ กอง

ขอบรรดาพี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบทั่วหน้ากัน ที่ได้รับกวนพี่น้องทั้งหลายมาตลอดเป็นเวลา ๔-๕ ปีนี้ กรุณาทราบหัวใจหลวงตาด้วยดีนะ หลวงตาเพื่อพี่น้องทั้งหลายทุกคน ๖๒ ล้านคนเป็นอย่างน้อย สำหรับหลวงตาไม่เอาอะไรแล้ว พูดจริง ๆ เต็มเม็ดเต็มหน่วยเราพอทุกสิ่งทุกอย่าง นี่เคยประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากันอยู่แล้ว นี่เราเป็นห่วงเป็นใยชาติไทยของเรา ซึ่งกำลังจะจมอยู่เมื่อ ๓-๔ ที่ผ่านมานี้ ถึงขนาดเราร้องโง่ก นี่สะท้อนหัวใจมาก เพราะฉะนั้นจึงติดตามลบล้างกันให้ได้ ว่างั้นเลยนะ ร้องโง่กนี่ขึ้นความเคียดแค้นทีเดียว ถ้าหากว่าเป็นผู้เป็นคนตามฆ่ากันแหลกเลยนะ ถ้าเป็นคู่แค้นกันขนาดนั้นตามฆ่าเลย อันนี้เราก็จะตามฆ่าความจน ความจนเป็นคู่แค้นคู่แค้นของเมืองไทยเรา ๖๒ ล้านคน มีหลวงตาบวเป็นหัวหน้าที่จะตามต้อนเอาความจนนี้ให้ลงทะเลได้ด้วยทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน

ที่น้ำหนัก ๆ ๑๐ ตันนี้เพื่ออันนี้เอง ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบตามนี้นะ เรียกว่าเคียดแค้น มันจะจมแล้วจะเอาอะไรมาลบให้ติดดินขึ้นมาได้นอกจากทองคำ เราคิดไปหมดแล้วจึงว่า ถ้าได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วเราพอใจ ความเคียดความแค้นนั้นจะหายไปทันทีเลย ถ้าหากว่าอันนี้ไม่ได้แล้วความเคียดแค้นนี้ก็ตายไปด้วยกันกับหลวงตาบว และเป็นห่วงพี่น้องชาวไทย มิหนำซ้ำยังอาจน้อยใจก็ได้เวลาจะจากพี่น้องทั้งหลายไปนะ น้อยใจยังงี้ ก็พี่น้องทั้งหลาย ๖๒ ล้านคนเอาทองคำ ๑๐ ตันนี้ขึ้นอุ้มชาติของเรา เพื่อลบล้างสิ่งเลวร้ายทั้งหลายที่จะพาให้เมืองไทยเราจมนี้ก็เอาขึ้นไม่ได้ทำยังไงตายก็ตายไป แล้วรู้สึกน้อยใจกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายด้วยนะ

หากว่าเราตายแบบนี้จะเป็นอย่างนั้น แต่เวลานี้เรากำลังก้าวเดิน เราจึงไม่วิตกวิจารณ์กับสิ่งเหล่านี้กับพี่น้องชาวไทยพอที่จะให้เกิดความน้อยใจ ยังไงต้องได้ ๑๐ ตันนี้ต้องได้ว่างั้นเลย เป็นแต่เพียงว่ารอเวลา เวลานี้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบเรื่องราวคาดการณ์ข้างหน้าข้างหลังเสียก่อน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ตั้งอกตั้งใจ หลวงตาก็จะได้

เบาใจ ๆ ไปโดยลำดับลำดับ ด้วยที่ได้ทองคำ ๑๐ ตัน เวลานี้ก็ได้แล้ว ๕ ตัน ๒๖๑ กิโลกรัม ก็ยังขาดอยู่ ๔ ตันกว่า ๔ ตันกว่านี้เอาให้เต็มที่ได้มฐานนะ

จิตของเรามาอยู่จุดนี้เท่านั้น เพื่อจะอุ้มชาติไทยเราลบล้างสิ่งเลวร้ายทั้งหลายที่จะจมเมื่อ ๓-๔ ปีผ่านมานี้ แหมดูอะไรไม่ได้เลย ไบไม้ี่ดูเหมือนมันเหลือไปหมดเลยนะ เพราะจิตใจมันเหือดมันแห้งมันเสียอกเสียใจ ที่เมืองไทยอยู่ ๆ ก็จมกันทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นจึงต้องเอากันอย่างหนักทีเดียว คราวนี้จะฟื้นขึ้นมา เอาทองคำเรานี้ก็ลบล้างสิ่งเลวร้ายทั้งหลายที่กำลังจะเหยียบย่ำหัวชาติไทยของเราให้จมลงทะเล ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้ขึ้นส่งามอยู่ทั่วประเทศไทยของเรา นี่ละถ้าลงได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้ส่งามมาก ทั่วประเทศไทยแล้วยังไม่แล้ว ยังกระจายออกทั่วโลก เขาจะทราบกันหมด เมืองไทยของเราได้ช่วยตัวเองเป็นยังงัยบ้าง นี่ละผลแห่งการช่วยตนเองคือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เราพอใจ

ใครจะมาโจมตีเราก้เคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วว่า ใครจะมาโจมตีเมืองไทยเราทั้ง ๆ ที่ได้ทองคำตามความมุ่งหมายเข้าสู่คลังหลวง ซึ่งเป็นหัวใจของประชาชนทั้งชาติแล้ว แต่จะมีผู้ใดก็ตามจะมาชี้หน้าตำหนิพี่น้องชาวไทยเราว่าไม่เป็นท่าทองคำได้ ๑๐ ตันแล้วยังช่วยอะไรไม่เป็นท่า เราจะปิดพี่น้องทั้งหลายไว้ข้างหลังเรา เราจะออกข้างหน้าเลย ออกหน้าทัพ เพราะทองคำ ๑๐ ตันนี้เป็นผู้สั่งการสั่งงานเอง แล้วก็ได้มาตามความมุ่งหมายนั้น แล้วพวกนั้นยังจะมา.. พูดให้มันขบขันสักหน่อย มันจะมาเยอหยิ่งจองทองต่อเมืองไทยอยู่หรือ เมืองไทยได้ทองคำมาตั้ง ๑๐ ตัน ว่าเมืองไทยไม่เป็นการทำ กำลังจะจมลงทะเล ๆ ลบล้างสิ่งเลวร้ายทั้งหลายไม่ได้

นี่เราก้ลบล้างแล้วด้วยทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เราจึงบอกบอกมือเลย โคตรพ่อโคตรแม่มีงเคยเอาทองคำมาให้กูสักกิโลหรือ คนไทยทั้งชาติ ๖๒ ล้านคนนี้ได้ทองคำมาตั้ง ๑๐ ตัน ได้มาแล้วพวกสู่นะว่างั้นเลย ยังเก่งมาจากไหนมาชี้หน้ากูนะ กูนะคือหมายความว่าหลวงตาบ๊วยอยู่ข้างหน้าทัพ เข้าใจไหม อย่ามาชี้หน้ากูนะ ถ้ามีงเก่งมีงเอาทองคำมาอวดกูสักหน่อยซี มาชี้หน้ากูอย่างนี้ใช้ไม่ได้พวกนี้ มีงรีบไป ไม่รีบมีงตกทะเลว่างั้น เข้าใจไหม หัวหน้าคือหลวงตาบ๊วยจะพาพิดลงทะเล เข้าใจแล้วนะ เราพอใจ

ถ้าลงได้ ๑๐ ตันปิดพี่น้องทั้งหลายไว้เลย เอา ใครจะมาเราจะต้านทานคนเดียวสู้คนเดียวไม่ถอยเลย เพราะ ๑๐ ตันนี้เราเป็นผู้ประกาศเอง แล้วพี่น้องทั้งหลายก็ได้เดินตามนี้จนกระทั่งได้ ๑๐ ตัน แล้วใครจะมาเก่งอีกล่ะ หมายเอาตรงนี่ละนะ เพราะฉะนั้นขอให้ได้ก้ชาติไทยของเราขึ้นมาจากความล่มจมด้วย อย่างน้อยทองคำ ๑๐ ตัน ส่วนดอลลาร์อะไร ๆ เหล่านี้ก็ตามกันไปเราไม่ว่า เอาทองคำเป็นแนวหน้าเลย เราจะพอใจอย่างยิ่ง แล้วชาติไทยของเราจะชุ่มเย็น อย่าเสียดายทองคำน้ำหนัก ๑๐ กว่าตันนี้ เสีย

ตายไปหาอะไร เมืองไทยในคนทั้งชาติ ๖๒ ล้านคนจมีความหมายอะไร เพราะเสีย
ตายทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน สละไม่ได้มีอย่างเทรอเมืองไทย น้ำหนักทองคำ ๑๐ ตันจะ
สละเพื่ออุ้มชาติไทยเราขึ้นให้เด่นดวงนี้ทำไม่ได้เทรอ นั่นต้องถามตัวเองทุกคน ๆ แล้ว
ได้ว่างั้นเลยไม่สงสัย

หลวงตาบ้วนี่พูดด้วยความมั่นใจกับพี่น้องทั้งหลายว่าต้องได้ แต่ยังไงก็ต้อง
ประกาศให้ทราบทั่วหน้ากันไปโดยลำดับลำดับอย่างนี้ เพราะเวลานี้เรากำลังเดินทาง
ต้องเตือนกันเรื่อย ๆ แม้จะถึงจุดหมายแน่ ๆ ก็ต้องเตือนกันไปในระยะเดินทาง นี่ก็
เหมือนกันเรากี่แน่ใจในทอง ๑๐ ตัน แต่ก็ต้องเตือนพี่น้องทั้งหลาย เพราะเรากำลังเดิน
ทางก้าวเข้าสู่ทองคำ ๑๐ ตัน จำไว้ทั่วหน้ากันนะ ถ้าหากทองคำนี้ได้ ๑๐ ตันแล้วการ
เทศนาว่าการของหลวงตาที่เป็นสายเกี่ยวข้องกับทองคำอยู่นั้นจะลุ่มทับทิมเลย เพราะ
เวลานี้อ่อนเต็มที่แล้ว จิตใจของเราหมุ่นอยู่ที่ทองคำ เกาะอยู่ที่ทองคำ การเทศนาว่าการ
จึงมีบ้างเป็นบางกาลบางเวลา ไม่ขาดวรรคขาดตอนไปเสียทีเดียว ถ้าขาดเทศนาเสีย
อย่างเดียว มีแต่ความมุ่งหมายทองคำ ๑๐ ตันมันเข้ากันไม่สนิท เพราะฉะนั้นการแนะนำ
สั่งสอนคนเป็นสายเกี่ยวข้องกันอยู่นั้น ก็สมชื่อสมนามว่าเรายังเป็นหัวหน้าพี่น้องทั้ง
หลายอยู่ ความหมายว่างั้นนะ กรุณาทราบตามนี้

นี่ละที่ว่าขอภัยจากพี่น้องทั้งหลาย อย่าได้คิดได้อ่านว่าหลวงตาบ้วนี่กวนบ้าน
กวนเมืองนะ ทองคำ ๑๐ ตันนี้หลวงตาบ้วนี่เป็นจุดมุ่งหมายติดแนบอยู่นั้นเลย ถ้าตายก็
อย่างพระตีสสะตายนั่นแหละไม่เป็นอื่นนะ พระตีสสะท่านเป็นหวังจิ๋วของท่าน ตัดจิ๋ว
เย็บข้อมจิ๋ว ชักฟอกเรียบริ้อยแล้วตากไว้ กลางคืนมาเป็นโรคท้อง เลยตายปัจจุบัน
ท่านเป็นหวังจิ๋วของท่าน เลยไปเส้นติดอยู่จิ๋ว พระพุทธเจ้ารับสั่งเลยทีเดียบบอกว่า
จิ๋วผืนนี้ห้ามไม่ให้ใครแตะต้องเป็นอันขาด แม้แต่ไปจับไปอะไรก็ตาม คลี่คลายอะไรก็
ตาม ไม่ได้เด็ดขาด อย่าไปแตะ พระตีสสะนั้นบวชมาเพื่อมรรคผลนิพพาน แต่เวลานี้ไม่
เห็นมรรคผลนิพพานมีน้ำหนักหรือมีคุณค่ามากกว่าจิ๋วผืนนี้เลย เพราะฉะนั้นเธอ
ตายแล้ว เพราะความเป็นหวังของเธอจึงมาเป็นเส้นติดอยู่ที่นี่ เธอไม่ได้เป็นหวังสวรรค์
นิพพานมากกว่าจิ๋วผืนนี้ มันจะเป็นอย่างนั้นนะพิจารณาให้ดี จนพระพุทธเจ้ารับสั่ง

ได้อาติศย์กว่าดูว่างั้น พระองค์กลับมารับสั่งอีก เอา ที่นี้จิ๋วนี้แจกกันได้แล้ว
พระตีสสะตายแล้วไปสวรรค์แล้ว นั่นฟังซัดใหม่ ที่นี้จิ๋วนี้แจกกันได้ ไม่ได้มาเป็นเส้น
หึ่งหวงอยู่ ถ้ากำลังหึ่งหวงอยู่นั้นพระองค์ใดไปแตะนี้ พระตีสสะนั้นโกรธแค้น ตายแล้ว
เธอจะตกนรก เพราะฉะนั้นจึงอย่าไปแตะ เห็นไหมพระพุทธเจ้าทราบเรื่องของจิตแห่ง
สัตว์ทั้งหลาย มีเส้นเป็นต้น ใครทราบเมื่อไร พระองค์มารับสั่งไม่ให้แตะจิ๋วผืนนี้ ใคร
คาดใครฝันเมื่อไรว่าพระตีสสะจะมาตายเป็นเส้นอยู่ที่นี่ พระองค์ทราบเพียงพระองค์

เดียวเท่านั้น มารับสั่งอย่างขาดตัวเลยไม่ให้ใครแตะ ไปจับไปอะไรไม่ได้นะ กำลังหวง ฟิงซึนะ จึงห้ามไม่ให้พระไปแตะ เหมือนของไม่มีเจ้าของ ทิ้งไว้อย่างนั้นเลยว่า พอถึง กาลเวลาแล้วเส้นก็ตาย พระพุทธเจ้าก็มารับสั่ง เอ้า แจกได้แล้วที่นี้ พระติสสะตายไป สวรรค์แล้ว นั้นเห็นไหมละ จีวรแจกกันได้

นี่เราตายไปแล้วมันก็จะมาเป็นเส้นอยู่ที่นี่ เกาะประเทศไทยอยู่ที่นี่ แล้วเส้นตัวนั้นมัน สำคัญนะ มันกลายเป็นเปรตเป็นผีได้ เส้นหลวงตานี่ เส้นตัวนั้นมันยังเกาะจีวรนะ เส้น ติสสะ เส้นหลวงตาบัวนั้นมันเกาะทุกแห่งนะ เมืองไทยเราจะไม่เป็นสุข ถ้าทองคำไม่ ได้ถึง ๑๐ ตันหลวงตาบัวตายไปเสีย หลวงตาบัวจะเป็นเส้นหรือเป็นเปรตตัวใหญ่ที่ เดียว ใครจะออกนอกบ้านในบ้านไปไหนมาไหนไม่ได้ แม้ที่สุดเข้าห้องน้ำก็ชี้แตกออก มา ถูกหลวงตาบัวไล่ฟาดอยู่ในห้องน้ำเข้าใจไหม ให้ระวังนะ ถ้ากลัวชี้แตกให้รีบหาทอง มาให้ได้ อย่าให้หลวงตาบัวตายเวลาเช่นนั้น แล้วพวกท่านทั้งหลายจะชี้แตกราดนะ ก็ เปรตตัวนั้นโล่อยู่ในส้วม มันก็ชี้ราดละซิ

ให้รีบหาทองมา ถ้าไม่อยากชี้ราดให้หาทองมา ได้ทองเราไม่เอาละ ไม่เอาไปเลย ผิงอย่างที่ว่าละ ถ้ายังไม่ได้ทองถึงจะควรขนาดไหนยังไม่ไป ยังจะต้องมาเป็นเปรตเสีย ก่อน แก่ล้ากัน มันโมโหนี่วะ ให้พากันจำเอา จุดใหญ่ของชาติไทยเราอยู่ตรงนี้ จะมี ความสง่างามมีคุณค่ามีราคามีศักดิ์ศรีดีงาม อยู่กับนี่ละ แล้วจากนั้นก็หมุนมาด้วยทอง คำด้วยสมบัติต่าง ๆ ที่หมุนเข้ามา แต่ทองคำเป็นแนวหน้า เพราะฉะนั้นทองคำจึงให้ได้ ๑๐ ตัน จึงขอพี่น้องทั้งหลายกรุณาอย่าคิดอย่างใดที่จะเป็นอกุศลแก่ตัวเราเอง และจะ เป็นความเสียหายต่อชาติไทยของเรา ว่าหลวงตาบัวรบกวนชาติบ้านเมือง กวนหาแต่ ทองคำๆ หาทราบไม่ว่าทองคำนี้เป็นยังไง จะอุมชาติ นั้น พอดคิดว่าชาติไทยนี้จะอุมชาติ ศักดิ์ศรีดีงามคุณค่าทุกอย่างจะอยู่ในทองคำ ๑๐ ตันนี้ทั้งนั้น หายสงสัย ต่างคนต่างฟุง ๆ ๆ เลยละ ให้พากันเข้าใจ

ส่วนดอลลาร์นั้นเราแน่ใจต้องได้ ๑๐ ล้าน อย่างน้อย๑๐ ล้านนี้ยังงต้องได้ละ กว่าทองคำจะเข้าถึง ๑๐ ตัน เวลานี้ทองคำเรายังขาดอยู่ ๔ ตันกว่า ๕ ตันนั้นได้ไปแล้ว นับวันเวลาไปเรื่อย ๆ แหละ เพราะฉะนั้นจึงเร่ง กฐินก็มีกฐินแยกแยะไปหลายประเภท หลายหน่วย หลายชั้นหลายอัน กฐินทองคำก็มี กฐินธรรมดาก็มี เพื่อจะแยกหาทองคำ เข้าสู่คลังหลวง เหล่านี้เป็นอุบายวิธีการของชาติไทยเรา ที่จะช่วยพยุงชาติของตนด้วยวิธี การต่าง ๆ จากสมบัติทั้งหลายที่หาได้มา หมุนชาติไทยของเรา

ความพร้อมเพรียงสามัคคีนี้เป็นธรรมที่มีคุณค่ามาก สำหรับชาวพุทธเราใน เมืองไทย ขอให้มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน แล้วเสียสละในเหตุที่จำเป็นของเรา เวลานี้คืออะไร ดังที่พูดผ่านมาแล้วนี้ เอาด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน ความ

พร้อมเพรียงสามัคคีนี้มีกำลังมาก ความแยกแยะความแตกร้างความสามัคคีนี้กลายเป็นความอวดดีอวดเด่น ครั้นแล้วก็กลายเป็นความอวดเลว เหลวไหลไปได้นะ ความพร้อมเพรียงสามัคคีเป็นธรรมสำคัญมาก สามัคคี สมคฺคานํ ตโป สุโข พระพุทธเจ้าแสดงไว้ ความพร้อมเพรียงสามัคคีนี้ยังประโยชน์ให้สำเร็จมีความสุขความเจริญได้ เพราะความพร้อมเพรียงสามัคคี อะไร ๆ ก็ตามถ้าสามัคคีดีทั้งนั้น แนะฟังซิ ถ้าแยกสามัคคีไม่ดี พระพุทธองค์ทรงตำหนิความแตกร้างแตกสามัคคี และทรงชมเชยความพร้อมเพรียงสามัคคีเป็นอย่างมาก

เราเป็นลูกชาวพุทธ ขอให้ยึดหลักนี้ไว้ให้ดี ให้มีความพร้อมเพรียงสามัคคี แล้วก็ฟังหัวหน้า หัวหน้าก็คือธรรมนั้นแหละ เวลานี้ชาติไทยเราจะพุงขึ้นทั้งชาติทั้งศาสนาด้วยกัน มีทั้งแขนซ้ายแขนขวามุมชาติไทยของเรา แขนหนึ่งทางชาติบ้านเมือง แขนหนึ่งทางศาสนา อุ่มกันขึ้น

เรานี้เป็นอารมณ์กับอันนี้มาก เพราะได้พิจารณาเหตุผลต้นปลายทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะได้มาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า ขอทองคำ ๑๐ ตัน พิจารณารอบเรียกว่าทั่วประเทศไทยเรา พิจารณาหมด ผลมาอยู่จุดนี้แหละ เพียงแต่เราช่วยชาติไทยเราๆ แล้วก็ไม่ได้ทราบว่าได้มากได้น้อยเพียงไรก็ผ่านไป ๆ อย่างนี้ ไร่เรื่องสิ่งเลวร้ายทั้งหลายยังไพล่หน้าขึ้นมาแผ่พังพานเหยียบหัวเราได้สบาย จะเป็นความร้อนอร้อนใจอยู่ตลอดเวลา ไม่มีจุดเด่นคือได้แก้ตกไปแล้วอย่างนี้ไม่มี เพราะฉะนั้นจึงต้องแก้อันนี้ให้ตกไป ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน

เมื่อวานขึ้น ไปภูววิน ดินเป็นโคลนเลอะเทอะหมด ก็เดชะเราไม่รู้เรื่องราวว่าจะทางเป็นยังไง พอตอนเช้าก็สั่งเขาเลยว่าวันนี้จะไปภูววิน สั่งให้เขาไปตลาด ไปเอาของในตลาด แล้วที่นี้เด็กที่เขาเคยไปส่งของมาแล้วเขาทราบว่าทางเป็นยังไง เพราะเขาไปเองรถได้ถูกลากถูกเข็นเข้าวัด ไม่ใช่ไปโดยลำพังได้ ที่นี้เขาก็เข็ดชึ พอทราบว่าเราจะไปภูววินเขาเลยโทรไปทางภูววิน ท่านอุทัยทราบ ก็พอดีทางกำลังเลอะเทอะ ท่านก็จัดการทันที สั่งให้รถเกรดมาทันทีเกรดออกหมดเลย ทางโล่งไปเลย พอเราไปเห็นขี้ตมขี้โคลนอยู่สองฟากทาง โอ๊ย.น่ากลัวนะ ถ้าหากว่าท่านไม่มาเกรด ตายเลยไปไม่ได้นะ นี่ท่านรีบเกรดตั้งแต่เช้า พอเราไปถึงก็ตอนเที่ยง ท่านเกรดหมดพอดีเลย เกรดเรียบร้อย รถเราก็วิ่งได้อย่างสบาย คือมีแต่ดินแข็ง ๆ หรือเป็นหินเป็นอะไรวิ่งตามสบายเลย ส่วนขี้ตมขี้โคลนเกรดออกทั้งหมดเลย เราก็อใจ

นอกจากนั้นแล้วท่านยังจัดรถลากรถเข็นมารออยู่ปากทางอีกนะ พอเราไปรถลากก็ตามหลังเราไป กลัวเราจะไปติด จนกระทั่งไปถึงวัดแล้ว กลับออกมารถลากยังตามมาอีก ตามมาทำไมไม่มีอะไรแล้ว ยังเป็นห่วงอยู่เขาว่า นั่นฟังซิ จนกระทั่งผ่าน

อันตรายมาได้แล้ว รถลากค่อยกลับไป อันนี้ก็นับว่าเป็นบุญเหมือนกันนะ โธ เราไปกลัว ตอนที่ไปเห็นนั้นซิ เราไม่ได้คิดนี่ ไปเจอเข้า ดินมีแต่ซีตมซีโคลนอย่างเหนียวเหนอะที่สุดเลย พอล้อรถเข้าไปมันจะไสลงคลองโน่นนะ มันลื่น นี่ท่านเกรดออกหมดเลย มีแต่ดินล่วน ๆ หินล่วน ๆ แข็ง ๆ ตังเดิม เราไปก็วิ่งฝิ่งถึงที่เลยไม่มีปัญหาอะไร รถลากก็ตามหลังเรามา โอ๊ย. ขบขันดินะ รถลากก็ตามหลังเรามา ก็ไม่มีอะไรละวันนั้น ทางโน้นต้อนรับเราราบรื่นไปเลย

เขาไปส่งของคราวที่แล้วนั้นรถไปติดนะ แต่เราก็ไม่เคยถามเขา เขาก็ไม่เคยบอกเราว่ารถเขาติด ตอนที่เราจะไปเยี่ยมเอาอาหารไปส่งเสริม พอเขาทราบว่าจะจะไป ก็เด็กในบ้านนั้นแหละ เขาก็รีบโทรไปภูวัญเลย ไปหาท่านอุทัย ท่านก็จัดการรถทันทีเลย เอารถเกรดมาเกรดออกหมด พอเสร็จปั๊บ รถมาจอดปั๊บเราก็เข้าถึงพอดีเที่ยง เข้าไปถึงในวัดจริง ๆ เทียงกับ ๕ นาที ไปด้วยความราบรื่นทุกอย่างไม่มีอะไรเป็นปัญหา สบายใจโล่งใจมา คือว่านี่เวลาว่างเราค่อยไป แต่คราวนี้ห่างหลายเดือนนะ ไม่ได้ไป เราว่างเมื่อไรเราจะไป คือไปก็นำอาหารเสริมไป ที่เราส่งเป็นประจำ ๆ เดือน ส่งเรียบร้อยแล้วไปนี่เพื่อเป็นอาหารเสริมต่างหาก เราว่างเมื่อไรเราก็ไป ว่างเราก็ไม่ไป อาหารก็พอ เพราะเราสั่งเอง จนกระทั่งทางโน้นบอกให้ตัดลงว่าอาหารมาก เราเฉยเราไม่ตัดเพราะฉะนั้นเราจึงไม่วิตก

แต่เวลาไปนี่แล้ว พวกอาหารสด เช่นอาหารยาว อะไรอย่างนี้ก็ต่อกันไปด้วยกันนั้นแหละ เช่น อย่างกุนเชียงเป็นอาหารยาวได้ใช้ไหมละ ใส่ถุงดำ ๆ เต็มรถ ๆ ไปเลย นี่ก็ไปได้หลายวัน ส่วนอาหารสดก็ได้วันสองวันก็หมดอายุของมัน อาหารยาวก็ต่อกันไปพอดีถึงเวลารถที่ประจำเดือนก็ไป อันนั้นเขาเอาเต็มเหนียวแหละ ๔ คันนะ รถที่ไปนั้น ๔ คัน ปีกอับบองขึ้นไปอย่างนี้เต็มรถเลย ๓ คัน ๖ ล้อก็บองขึ้นไปอีก เต็มเอี้ยดเรียกว่า ๔ คันเต็ม มันก็หนัก ๆ เสียด้วย มันก็ไปติดละชิ รถเขาลากเสียจนแทบเป็นแทบตาย มากก็ไม่ถามเขา เขาก็ไม่บอก แต่พอทราบว่าจะไปภูวัญแล้วเขารีบโทรไปทางโน้นเลย เราถึงได้ไปรับผลความดีของเขา ทางนี้ก็ส่งไปทางโน้น ทางโน้นก็ต้อนรับทางนี้

พี่น้องทั้งหลายชาติไทยเรา เมืองไทยเราขอให้พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงจิตใจ อย่างน้อยก็เสียบ้างเถอะ ไม่งั้นจะจมได้นะเมืองไทยเรา ทั้ง ๆ ที่ว่าเจริญติดดินกันอยู่นั้น มันจะจมได้ เพราะกิเลสทำงาน ติดดินด้วยอำนาจของกิเลส จะหาคนมีความสุข ความเจริญไม่ได้นะ จะพาคนให้ล้มจมเท่านั้น ถ้าติดดินไปด้วยธรรมแทรกเข้าไป ๆ เหมือนรถเรานี้แหละ เบรกก็มี คันเร่งก็มี พวงมาลัยก็มี คนขับก็ดี เอาธรรมเป็นคนขับ เราเป็นเหมือนรถเหมือนรถนั้นแหละ หมุนไปทางไหนก็ไป ให้พากันตื่นเนื้อตื่นตัวนะ บรรดาพี่น้องทั้งหลาย หลวงตาก็ได้นำธรรมออกมาอย่างสุดขีดสุดแดน จะว่าสุดยอด

แห่งธรรมในหัวใจเรา เราก็ไม่สงสัยแล้ว เพราะการสอนโลกนี้ เราสอนด้วยความสุด
ยอดแห่งธรรมทั้งหลาย สุดยอดหัวใจเราแล้ว เราไม่คิดที่จะไปทางไหนอีกแล้ว พอ

นี่ละนำธรรมที่ว่าพอแล้วมาสอนโลก เป็นที่เชื่อถือได้ใหม่พี่น้องชาวไทยเรา หรือ
มีแต่ศาสนาองค์เอกคือ ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา นั้นหรือเป็นหัวหน้าลาก
เข็นอยู่ทุกวันนี้ มันพาลากไปไหน พุทโธ ธัมโม สังโฆ ไม่เห็นได้ลาก ไม่รู้เนื้อรู้ตัวจะจม
นะ ทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่ให้พากันพิจารณาทุกคน เวลานี้ธรรมก็เราเองเป็นผู้ประกาศ
เองด้วยธรรมทั้งหลายเหล่านี้โดยความไม่สงสัยอะไรเลย ไม่ว่าธรรมชั้นใดที่สอนโลก
เราถอดออกมาจากหัวใจ หัวใจนี้ถอดออกมาจากสวากขาตธรรมของพระพุทธเจ้า
ตะเกียบตะกายดำเนินตามสายทางของธรรม ก็เจอตามที่ท่านสอนไม่ผิดพลาดไปเลย
จนได้เป็นธรรมชาติเป็นที่พอใจหายห่วงทุกอย่างแล้ว ก็พอดีเป็นจังหวะที่ได้มาช่วยพี่
น้องชาวไทยเรา เป็นเวลา ๔-๕ ปีเข้ามานี้แล้ว

สอนทั้งด้านวัตถุให้รู้จักการตะเกียบตะกายทำมหาเลียงชีพ การจับจ่ายใช้สอย
การอยู่การกินการใช้การสอย อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว เรื่องเหล่านี้จะทำการ
ให้เสียทั้งนั้น เราเห็นไหมเวลานี้ของในร้านตลาด แต่ก่อนเราก็ไม่เคยเห็นมีนะ ของใน
ร้านตลาดเป็นของที่ผลิตขึ้นมาก็ไม่ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินประมาณ แม้จะอดอยากก็ไม่ติด
ดินเกินไป แต่เวลานี้เหลือเฟือ ทำคนให้ติดดินมาก ของอยู่ในร้านต่าง ๆ มีแต่ของออก
จากโรงงาน ท่านทั้งหลายคิดไหม โรงงานหนึ่งผลิตออกมาได้เท่าไร ๆ แล้วผลิตออกมา
แล้ว ผู้ผลิตออกมาก็เพื่อจะขาย ผู้นี้ก็เพื่อจะซื้อ ก็ต่างอันต่างขัดต่างแย้งกันอยู่ซิ เงินไม่
มีก็ดิ้นหาซิทางนี้ ทางโน้นเขาก็ใส่เข้ามาถ้าไม่ขายได้กำไรพอเป็นพอไป คนงานของเขาก็
จะพัง เอ้า เขาก็ต้องหาวิธีการ ไอ้เรามาซื้อ ซื้อไม่ได้ก็วิ่งเต้น นี่ก็ต่างคนต่างเป็นทุกซ่ สุด
ท้ายจะเป็นบ้านะพวกที่ซื้อนะ แล้วจะเป็นบ้านกันทั้งสองนะ ให้รู้จักประมาณทั้งสองฝ่ายก็
ดีนะ

มันฟุ้งเพื่อเห่อเหิมมากนะ ดูซิของในร้านตลาดที่ไหน หลวงตาบัวไม่ได้เป็นพ่อ
ค้า มองไปที่ไหนมันรู้จะวายังไง มันของที่ผลิตด้วยมือธรรมดาเราเมื่อไร โรงงานโรง
หนึ่ง ๆ มันผลิตออกมาได้ทั่วประเทศ ๆ เป็นของเล่นเมื่อไร แล้วมันมีก็โรงงาน คนใน
ประเทศไทยของเราต่างคนต่างติดต่างดิน อันนั้นก็เอา อันนี้ก็ดี อันนั้นมาก็อันนั้นก็ดีมี
แต่เครื่องหลอกกันให้เป็นบ้าทั้งนั้น นี่มันจะตายอันหนึ่งนะ ให้พิจารณาัยยังตัวเอง
การอยู่การกิน อยู่พอเป็นพอไป กินพอเป็นพอไป ใช้สอยให้พอเป็นพอไป อย่าติดอย่า
ดินจนเกินไป อันนี้เป็นเรื่องพินเรื่องไฟจะเผาหัวอกเรานั้นแหละ จะเผาใคร แต่ละ
ครอบครัวมันมีก็หัวอกอยู่ด้วยกัน จะเผาด้วยกันทั้งหมดนั้นแหละ ให้พากันรู้จัก
ประมาณนะ อย่าติดอย่าดินจนเกินไป นี่ละเรียกว่าธรรม ให้อยู่ในศูนย์กลางความพอ

เหมาะพอดี มีมากมีน้อยอยู่ความพอดี มีมากมีน้อยเอาความพอดี ใช้พอดี กินพอดี อยู่พอดี นี่เรียกว่าธรรม ที่นี้เราก็ไม่เดือดร้อน ทุกสิ่งทุกอย่างก็ค่อยเรียบร้อยไป

เวลานี้ก็เด็กที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่ทุกคน ๆ เข้ามาศึกษาปรารถนาเรื่องวิชาความรู้ทางโลกเราก็เรียนมาแล้ว ทางโลกจนจะพอแล้วเวลานี้จะว่ายังไง คือมันมากต่อมากเรียนทางโลก แม้ที่สุดพระในวัดหัวโล้น ๆ ก็ไปเรียนโลกกับเขา มันเป็นบ้ำกับเขาไปหมดเลย แล้วอรรถธรรมที่จะทำความสงบร่มเย็นแก่จิตใจและตัวเองทั้งส่วนรวมทั้งหลายไม่ค่อยมีใครสนใจ นี่ละจุดจะจมอยู่จมอยู่ตรงนี้นะ ธรรมไม่มีแล้วใครจะติดไปไหนก็ติดเออะ อย่าอวดตัวนะ อย่าอวดว่าเก่งกว่าธรรม กิเลสมันมักอวดตัวเก่งกว่าธรรม แล้วก็กิเลสนั้นแหละพาคนให้จม ธรรมท่านไม่ได้พาใครให้จม ให้พากันพิจารณาทางอรรถทางธรรมให้มากขึ้นนะ

พวกลูกหลานที่มาศึกษาเล่าเรียน การศึกษาเล่าเรียนระยะนี้กำลังเป็นระยะไวไฟเสียด้วยนะ ผู้หญิงผู้ชายหนุ่มกับสาวมาเห็นกันพันกันเลย เหมือนหมาเดือนเก้านะ พากันจำให้ตี อย่าเป็นบ้าเกินไป ให้มีเขตมีแดน คนเรามีเขตมีแดน ไม่สูญพันธุ์ ถึงกาลเวลาที่จะแต่งตั้งเป็นการเป็นงานเป็นโลกเป็นสงสาร ไปตามประเพณีที่สงบร่มเย็นอยู่ในกรอบของศีลของธรรม ค่อยเป็นไปแล้วจะดีไป แบบเตลิดเปิดเปิงน้ำล้นฝั่งนี้ฉิบหายทั้งนั้น ไม่ว่าจะลูกผู้หญิงผู้ชายฉิบหายด้วยกันหมด อย่างนำมาใช้ ให้มีขอบเขต เวลานี้เรากำลังศึกษาเล่าเรียน ให้ตั้งหน้าตั้งตาศึกษาเล่าเรียน ประพฤติตัวให้เป็นคนดี ประกอบพร้อมกันไปเลย อย่าลืมนื้อลืมตัว

การคบค้าสมาคมกันอย่าหวังเอาไรต์เอาเปรียบซึ่งกันและกัน ไม่ใช่ของดี ต้องหวังให้เป็นความสุขความเจริญ เป็นที่ตายใจต่อกันได้ นี่เรียกว่าธรรม คบค้าสมาคมกันไม่ว่าหญิงไม่ว่าชาย ให้คบค้าสมาคมด้วยความเป็นมงคลต่อกัน อย่าเอาไรต์เอาเปรียบต่อกันใช้ไม่ได้ เสียหายหมด ให้จำให้ตี เวลาไปโรงเรียนตั้งหน้าตั้งตาศึกษาเล่าเรียนจริง ๆ เรียนมาแล้วให้มาปฏิบัติตามหลักวิชาที่เรียนมา อย่าเอาหลักวิชาที่เรียนมานี้ไปเป็นโจรเป็นมาร เป็นดาบฟันหัวเจ้าของ ฟันทั้งโลกทั้งสงสารให้แหลกเหลวไปหมด เพราะหลักวิชาสกปรก เป็นหลักวิชาพิษขมขื่น เพราะไม่มีธรรมเข้าแทรก

หลักวิชานี้เป็นวิชาของกิเลส มันสังหารคนได้ เรียนมามากมาน้อยเท่าไรไม่สำคัญ ถ้าไม่มีธรรมเข้าแทรกแล้วยังไงฉิบหายได้คนเรา ตาสีตาสาไม่ทำความฉิบหายแก่โลกได้มากเหมือนคนที่เรียนสูง ๆ ตัวทะนงเก่ง ๆ นั้นนะ ตัวนี้ตัวทำลายโลก บ้านเมืองจะล่มจมนี้เพราะตัวเก่ง ๆ นี่ทั้งนั้น เขาอยู่ตามประสีประสาเขา ถึงเขาไม่เจริญเขาก็ไม่พาโลกให้ล่มจม แต่ผู้ที่ว่าเรียนเก่ง ๆ สูง ๆ ดอกเตอร์ดอกแต่อะไรก็ไม่รู้ เราไม่พูด เราพูดเสียงดังไป มีดอกเตอร์คนหนึ่งอยู่ที่นี่ เราค่อยพูดเบา ๆ ไป ตอนนี้อะไรเสียงแล้ว

แหละ แต่ดอกเตอร์คนนี้มีธรรม หาที่ติไม่ได้นะ ในมหาสารคามเขาเรียกว่า ดอกเตอร์ พุทธ เข้าใจไหม ถือบ้างเขียนทางพุทธศาสนาสอนพวกนักศึกษาทั้งหลาย เราพูดมัน เกี่ยวกับดอกเตอร์เราก็ฟาดมานี่ ที่นี้ดอกเตอร์ของเราไม่ใช่ดอกเตอร์แบบนั้น เราก็ พลิกกลับไป

ดอกเตอร์เรานี้เขาให้เชื่อว่าดอกเตอร์พุทธ อยู่มหาสารคาม ให้ถือเป็นตัว อย่าง นี่ละผู้ใหญ่อยู่ที่ไหนเป็นอรรถเป็นธรรมนี้ ผู้น้อยเคารพนับถือ ที่ไหนตายใจได้นะ ผู้ใหญ่มีศีลมีธรรม ถ้าไม่มีศีลมีธรรม แม้แต่หมามันก็เข้าใกล้ไม่ได้นะ มันกลัวพวกนี้ พวกยักษ์พวกมารคอยจะกินจะกลืนจะรีดจะไถ ร้อยล้านพันคมไม่เกินพวกที่มีความรู้ ของกิเลสตัณหาเป็นเจ้าของนะ พวกนี้จำนะทุกคน วันนี้ก็พูดเท่านั้นละนะ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com